

יביע אומר - הר גילה

ראה | גליון 363

כה' אב תשפ"ג | שבת מברכין
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב- 0528445949

זמני היום אופק ירושלים

מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	כניסת שבת
20:54	20:02	19:12

העלון מוקדש לרפואת והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שליט"א | נעמית בת תקוה | שיראל בת אור | ר' שלמה בן שושנה דניאל בן גולד דוד יהונתן דניאל בן מובה | נרב בן שירה רחוב בת ג'מילה רחל בת תהו לע"נ - צדוק בן חביבה, ר' דוד בן שרה אהרון בן שירין זיווג הגון - ורד פריחה בת בתיה. שיר בת אסתר | להצלחת - מתפללי בית כנסת 'יביע אומר' הר גילה הי"ו

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף צדוק"ל
ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות שבת - הלכות מכבה ומבעיר - המשך - א נרות של שעוה שהיו דולקים על השלחן, והוא צריך לבלייל שבת להשתמש בשלחן, אם היה בדעתו לסלק את הנרות מן השלחן אחר שיכבדו על ידי תנאי, מותר לנער את השלחן בנחת והנרות נופלים, ואף על פי שאפשר שיכבדו הנרות על ידי נפילתם, מכל מקום אין זה בגדר פסיק רישיה, ודבר שאינו מתכוין מותר.

ואם לא היה דעתו לסלק הנרות אחר כיוויים, אם היו על השלחן ככרות או חלות לחם הרי נעשה השלחן בסיס לדבר המותר והאסור, ומותר לנערו, אבל אם לא היו אלא הנרות, נעשה השלחן בסיס לדבר האסור, ואסור לנערו. במה דברים אמורים, בנרות של שעוה, אבל אם היו נרות של שמן אסור, שאי אפשר שלא יתקרבו השמן אל הפתילה, ונמצא מבעיר. (שם עמוד קמ"ה).

ב מנורת שמן שהדליקו בה נרות לכבוד שבת, אסור לטלטל אותה אף לאחר שכבדו הנרות. ואם התנה עליה, ואמר שאחר שתכבה יטלטל אותה למקום שירצה, מותר לטלטלה אחר שתכבה. בין לצורך גופה או מקומה, ובין לטלטלה כדי לשמור עליה לבל תגנב או תיאבד, כדין כלי שמלאכתו להיתר. ויועיל תנאי פעם אחת לכל השנה כולה. והאשכנזים נוהגים להחמיר שלא לטלטלה אפילו על ידי תנאי. (שם עמוד קמ"ז).

ג מותר השמן שבנר שהדליקו בו באותה שבת, וכבה, אסור להסתפק ממנו באותה שבת, הואיל והוקצה בכניסת השבת, שהיה דולק בבין השמשות ואסור היה להסתפק ממנו, כי המסתפק מן השמן שבנר חייב משום מכבה. הילכך אמרינן מגו דאתקצאי בבין השמשות אתקצאי לכולי יומא. (שם עמוד ק"נ).

ד נר שהדליקו בשבת בשביל חולה שיש בו סכנה או יולדת, ונתרפא, מותר לטלטל את הנר לאחר שכבה, שאין מוקצה לחצי שבת. והוא הדין למי שהדליק בשבת נר בשוגג, וכבה, שמותר לטלטלו. (שם עמוד ק"נ).

ה נר שלא הדליקו בו באותה שבת, אפילו אם הוא של נפט, שהוא מאוס, מותר לטלטלו לצורך גופו או מקומו. ואפילו אם הזמינוהו להדלקה, ולא הדליקו בו בפועל, מותר, דהזמנה לאו מילתא היא. (וע"ע בח"ג עמוד ר"י ששם התיר מורנו צדוק"ל זיע"א במקום הצורך לטלטל נר מאוס וכדו' אפילו מחמה לצל. ולענין הסיפא של סעיף זה, אפשר שכוונת מורנו צדוק"ל זיע"א לומר, שכל שאינו מאוס אפילו הזמינו להדלקה דינו ככלי שמלאכתו להיתר, וכן הוא להדיא באליה רבה שציין מורנו כאן, כיעו"ש. וכנ"ל הלכה כ"ט). (שם עמוד ק"נ).

ו העוברים ושבים דרך הרחובות המובילים אל הכותל המערבי, והשלטונות הציבו שם מצלמות שמצלמות..... המשך בדף אחרון.

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את הרב רפאל מועלם שליט"א

המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שישי	יום שבת
18:52 שיר השירים	07:45 שחרית ודרשה הרב
19:12 מנחה	16:00 תהילים לילדים
קבלת שבת ודרשת הרב	16:30 שעור תורה עם הרב
ערבית	בבית הכנסת
22:00 שעור תורה	18:00 מנחה וסעודה שלישית בבית הכנסת
עם הרב בבית הכנסת	19:35 שעור תורה
	19:55 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת, שחרית בשעה 06:00, מנחה - 20 דק' לפני שקיעה שעור תורה ותפילות ערבית ולאחר מיכן שעור התורה היומי

יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך בשעה 21:00 ליקוטי מוהר"ן - עם הרב אהוד דהאן

יום ב' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר בשעה 20:30 גמרא מסכת תענית.

יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך בשעה 20:30 שעור בקדושת המשפחה לנשואים יחד עם הרב יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע

צאור תורה je mi' je בעצה 21:00

שבת שלום ומבורך

'עיר הנידחת'

אכילתו תגרום לו להיות בהמי וגשמי יותר. למרות שהוא כבִּיכול אוכל לכבד את השבת.

גם בִּיחסי לחיי הזוגיות והמשפחה הדברים אמורים. יש מי שִבְשֵׁם כִּף שהוא צריך להתפלל או ללמוד ימנע מלסייע לאשתו כאשר היא נזקקת לכך. במקרה כזה, לא די שאין כאן מצוה אלא זה אף גורע יותר מעברה רגילה. בעברה רגילה, האדם מודע לכך שהוא עובר עברה ולא נוהג כראוי. וממילא הוא ידע גם לעשות תשובה.

לעמת זאת בעברה שנדמית לו כמצוה, אם הוא אינו אִמְתִי עם עצמו, הוא עלול לטעות ולחשב שהוא עושה מצוה.

ואולי לכך כונו חכמים באמרם "גדולה עברה לשמה ממצוה שלא לשמה". כאשר האדם יודע שזו עברה, הוא עושה תשובה. אך כאשר העברה היא במסוה של מצוה, אזי הוא אינו שב בתשובה. והוא בטוח בכך שיקבל שכר על מעשה זה.

מספר על אשת אברך מתמיד בישיבת ליקווד שבארצות הברית שהגיעה לראש הישיבה והתלוננה בפניו כי בעלה מסרב להוריד את הפת. בטענה כי אין זה כבוד התורה. לא ראוי שאדם הלומד תורה ילְזַלל כִּף בעצמו לעיני השכנים.

אמר לה ראש הישיבה: אל דאגה. למחרת בבקר בשעה בה היה אמור האברך לצאת לתפלה. (השעה בה אשתו הייתה מבקשת ממנו בדרך כלל להוריד את הפת בדרך) נשמעות דפיקות על הדלת.

האברך פותח את הדלת והנה בפתח הדלת נצב ראש הישיבה. באתי לעשות חסד ולהוריד את הפת. הוא אומר לאברך המפתח. האברך הודיע: חס וחלילה שראש הישיבה יעשה כִּף. אני אוריד את הפת.

כמוכן שמאותו יום ואילך לא היה שום חשש שהאברך לא יוריד את הפת. בעצם ראש הישיבה הראה לו במישהו, כי הורדת הפת היא מצוה חסד. ואלו כבוד התורה הוא מסוה בו עוֹטף היצר הרע את המעשה, על מנת שהסרוב יחשב כמצוה ולא כעברה.

לסכום, עלינו להיות מודעים לעצמנו ולבדק היטב האם פאָשר אנו עושים מעשה בשם הקדש, זהו המניע האמתי. ולא מניעים אחרים כעצלות וכדומה.

שבת שלום ומברך לייעוץ ניתן להתקשר 0523898468.

בפרשתנו מזכיר דינה של עיר הנדחת – עיר שאִנְשֵׁיהָ עָבְדוּ עֲבוֹדָה זָרָה. "וְדוֹרֶשֶׁת וְחִקְרֶת וְשָׁאֵלֶת הֵיטֵב וְהִנֵּה אָמֵת נִכּוֹן הַדָּבָר נִעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ. הִנֵּה תִכֶּה אֶת יְשִׁבֵי הָעִיר הַהִיא לְפִי חֶרֶב הַחֶרֶם אֹתָהּ וְאֵת כָּל אִשְׁרָ בָּהּ וְאֵת הַבְּמִתָּה לְפִי חֶרֶב. וְאֵת כָּל שְׁלָלָה תִקְבֹּץ אֶל תוֹךְ רֹחֲבָה וְשִׁרְפֶת בְּאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֵת כָּל שְׁלָלָה כְּלִיל לַה' אֶלְקָדָה וְהִיתָה תֵל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד. וְלֹא יִדְבַק בְּיָדָהּ מֵאוֹמֶה מִן הַחֶרֶם לִמְעַן יִשׁוּב ה' מִחֲרוֹן אָפּוֹ וְנִתַּן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֵךְ וְהִרְבֶּה כְּאִשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ."

מהי פונת הבטוי "ונתן לך רחמים"? הרי כבר נאמר "ורחמך"? אלא שכאשר האדם פועל ועושה דברים שהם אכזריים, כבִּיכול הוא עלול להקניס בטבעו להיות אכזרי.

לפיכך צריך שיהי' יתן לו רחמים חזרה. אך יש כאן תנאי. "ולא ידבק בידך מאומה מן החרם". אסור לקחת בזוה ושלך מעיר זו כלל. כִּף שלא יהיה לנו אינטרס בכִּף. אלא הכל לשם שמים.

כאשר לאדם יש אינטרס במעשה אכזרי, אזי הוא לומד לתרץ את עצמו ומעשיו הבכל מיני תרוצים שיאפשרו לו לעשות פרצונו ולהשיג את מטרותיו וכבִּיכול הכל תחת האצטלה של "לשם שמים".

רק כאשר האדם עושה זאת ללא פונה אישית, אזי הוא יודע שאינו מבין מדוע. אלא זה צווי ה'.

ולעין המאמר במסכת ברכות כי האומר "על קן צפור יגיעו רחמך". משתקים אותו.

כיון שעושה מדותיו של הקב"ה רחמים ואינו אלא גזרות. כבִּיכול האדם אומר ששלוח הקן זו מצוה שהוא מבין את טעמה.

שה' מרחם על הצפור שלא תראה את גוזליה נלקחים ממנה. אך האמת שאיננו יודעים את הטעם. ולכן משתקים אותו. שביל שהוא טועה.

רק כאשר האדם מביט על הדברים כִּף, אז באמת טבעו לא נפגע. פעמים רבות אנו נוטים להשתמש באצטלה של קדשה ומצוות למלוי תאוותינו. למשל אדם שמשתמש בתרוץ של ענג שבת כדי לאלל למלוי תאוותו. אדם כזה,

חושן משפט- הרב יצחק פריי

'משולחן בית הדין'

שאלה: איציק חפש מתחם עם ברכה בגדל סביר לחפשת בין הזמנים.

הוא דבר עם בעלת דירת נפש באזור הצפון שאמרה לו כי לדירה יש ברכה בגדל של 3 מטרים על 3 מטרים בעמק מטר. בלית בררה הסכים גם על ברכה בגדל כזה המתאימה בשעת הדחק גם להתרעננות לגדולים.

כאשר הגיע לדירה, גלה כי מדבר על ברכה עגלה שקורה שלושה מטרים ועמקה ששים סנטימטרים. מחד, התנאי העקרי היה גדל הברכה ומתברר כי הטעו אותו. מאידך, הוא לא יכול כעת להתחיל שוב לחפש מקום אחר. אין לו את הזמן והכוח לעשות זאת.

האם הוא מחיב בתשלום וכמה?

תשובה: בשלחן ערוך חשן משפט סימן רלב מובאים פרטים שונים לגבי מקח שיש בו טעות. ואמנם מקח כזה שיש בו טעות מהותית, מעקר הדין. כולו הלקוח (איציק במקרה זה) לסרב לקימו. כיון שלא על כִּף סכמו.

אך במקרה בו למרות זאת שני הצדדים מענינים לקיים את המקח. כגון במקרה שלפנינו בו איציק מענין להשאיר על מנת לחסוף לעצמו את הטרחה והזמן במציאת מקום חלופי מהרגע להרגע. וכן בעלת הדירה שלא מענינת להפסיד הכל, ממילא עליהם להגיע לעמק השווה לגבי ההפחתה במחיר-המקבל במקרים מעין אלו להפחית רבע או שליש ככפוף למהות הענין. והאמת והשלוש אהבו.

חיזוק לנשמה

'התיק שלך קל משחשבת'

רכבות רבות היו מגיעות לעיר וילנא. בתחנת הרכבת היו מחכים עשרות אנשים לנוסעים כדי לעזור להם עם המזוודות תמורת מטבע אחד.

באחד הימים הגיע אל העיר יהודי, כשהוא ירד מהרכבת הגיע בחור, לקח את המזוודה שלו והוביל אותו אל בית המלון.

כשהגיעו לבית המלון הושיט הבחור את כף ידו ליהודי וביקש מטבע עבור השירות.

שאלו היהודי: "על מה מגיע לך מטבע?"

השיבו בחור: "עבור השירות שנתתי לך, נשאתי את המזוודה שלך מאות מטרים עד המלון."

אמר לו היהודי: "אתה צודק, סחבת מזוודה גדולה, אך היא לא שלי". התבונן בחור וראה שבאמת המזוודה אינה של היהודי והבין שיש לו עכשיו להחזיר את המזוודה הכבדה אל הרציף...

לפני שעזב את המקום שאל הבחור את היהודי: "אני מבין שאינך בן המקום, הגעת מעיר אחרת, איך יתכן שהגעת הנה בלי מזוודה גדולה?"

השיבו לו היהודי: "יש לי תיק קטן, יש בתיק הזה בדיוק את מה שאני צריך..."

פתרון לחידה משבוע שעבר:

1. "ארץ חיטה ושעורה וגפן..." איזו הלכה נלמדת מפסוק זה? תשובה- ההלכה: "כל המוקדם בפסוק זה מוקדם לברכה", כלומר יש לברך על הפירות לפי הסדר שבו הן כתובות בפסוק (ברכות מ"א.) חשיבות הפירות נקבעת בהתאם לסמיכותם למילה ארץ.
2. כיצד נקרא יום מתן תורה בפרשתינו? תשובה- יום הקהל (ט, ט).
3. פעמיים בתורה כתוב הביטוי: "ועתה ישראל". היכן? (צטט את הפסוקים) תשובה- א. "ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים" (ד, א) ב. "ועתה ישראל מה ה שואל מעימר" (פרשתינו)
4. "את ה אלוק' תירא". מה דרש רבי עקיבא? (עיין פסחים כב:) תשובה- המילה "את" באה לרבות תלידי חממים.
5. "ולמדתם אותם את בניכם ודברתם בהם". מה אדם חייב ללמד את בנו, ומהו הרמז לכך? תשובה- חייב אדם ללמד את בנו תורה שבכתב ותורה שבע"פ. הרמז: "ודברת בהם". ר"ת- בראשית (תחילת התורה שבכתב), מאימתי (תחילת מסכת ברכות)

חידה

1. מאיזה פסוק לומדים את הכלל: "המודה בעבודת כוכבים ככופר בתורה כולה?"
2. איזה כינוי ניתן בפרשתנו לעיר שכם?
3. ציין 2 פירושים לפסוק: "רק חזק לבלתי אכול הדם" (י"ב, 23). פסחים ט"ז
4. על מה נאמר "והיתה תל-עולם?"
5. על אילו חגים נאמרו הביטויים הבאים: א. "ושמחת לפני ה' ב. "ושמחת בחגרך?"

חברי הקהילה שואלים

חשיבות מצוות כיבוד הורים

בימים אלו הם ימי חופשה אצל רבבות בני ישראל ונמצאים הילדים יותר בבית, דרכנו לכתוב מעט בדברים הנצרכים בעניין כיבוד אב ואם, וכן מקובלנו מרבתינו שיש צורך ללמוד ולדעת הלכות כיבוד ההורים, שהרי התורה מצווה אותנו כבוד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך, איש אמו ואביו תראו, והשווה הקב"ה את כבודו לכבודם.

וכמעט שקשה לקיים מצווה זו בשלמות היום שתרבות יפיותו של יפת, תרבות המערב הקלוקלת מכרסמת בקצה מחנה ישראל, וההורה הוא עוד חבר של הילד ואולי גם פחות מזה, ומתפאר שאינו שומע בקול אביו ובקול אימו, וכל זה מחמת שאין לומדים די הצורך השקפת התורה האמיתית שילד צריך לתת כבוד גדול לאביו ולאימו ולירא מהם יראת הרוממות שמתוך שמתבונן בגדולתם ירא מהם כמו שעומד בפני מלך רם ונישא.

וידוע הסיפור שהיה עם רבנו הבבא סאלי, שבאה אליו אשה עם בנה אשר אינו מכבד אותה, ובקשה בפיא אם הרב יוכל לתת לו מוסר שכדאי לו לכבד אותה, הרב ששמע זאת הרכין את ראשו והתחיל לבכות כמו תינוק, לאחר כמה רגעים הרים ראשו ואמר לו לילד, היאך אתה מסוגל שלא לכבד את אימך?? הלאו והיתה לי אמא היום, שאם היתה אימי חיה היום, הייתי מרקד לפניה בכל זמן שאפשר, די במילים קצרות אלו שיצאו מליבו הרחום והקדוש של הרב והבן שב למוטב.

מסופר על רבנו הגדול החזון איש צוק"ל כיצד היה הוא מכבד את אימו לאה קרליץ שהגיעה לארץ זמן מועט אחריו וגרה קרוב אליו, כל בקר היתה באה להתפלל עם הצבור בחדרו, החזו"א תמיד היה רץ לתת לה את הסטנדר, שתניח עליו את סידורה, על אף שהיה חולה, כמו כן בצהרי היום כשהיתה אימו מגיעה אליו היה קופץ ממטתו לכבודה

האם מותר לאדם לבקש מאביו או אימו שיביאו לו איזה דבר לאכול או לשתות או שאר דברים הנצרכים לו ואם הביאו לו האם מותר להשתמש בהם?

מעיקר הדין אין היתר לאדם לבקש מהוריו שימשו אותן, כיוון שזה דרך ביזיון שעושה אותם שליחים למלאות את רצונו.

וכבר כתבה הגמרא במסכת קידושין (מ"ה ע"ב) שאדם לא חצוף כל כך לעשות את אביו שליח, וכתב הבן איש חי שאפילו לצורך מצווה אסור לבקש שיעשו לו כגון שאומר לאביו קנה לי תפילין או טלית או ארבעת המינים וכיוצ"ב וכל שכן שאימו הולכת למכולת ואומר לה תקני לי כך וכך, שזה דרך זלזול.

ובשולחן ערוך (סימן רמ סעיף כה) כתב "אם האב רוצה לשרת את הבן, מותר לקבל ממנו אלא א"כ האב בן תורה" ומקורו מדברי הגמרא במסכת קידושין (לא עמוד ב') אמר רב יעקב בר אבבה לאביי: כגון אני שאני מגיע מבית המדרש, אבא מביא לי כוס לשתות ואמא מזגה לי גם, איך אעשה? האם מותר לי לקבל מהם אמר לו: מאמך תקבל ומאביך לא תקבל, שכיון שבן תורה הוא חלשה דעתיה.

וצריך הבן שיאמר לאביו שאינו מוכן להשתמש בו מפני כבודו, ונחשוב בעצמינו אם אחד מגדולי הדור היה ניגש ומגיש לנו כוס תה ומשמש אותנו, הלא פחד וחלחלה היתה אוחזת אותנו, היינו אומרים לחכם ח"ו שאתה תשמש אותי, וכן צריך להיות ההנהגה עם אביו ואימו שאיך יעזי להשתמש בהם, אמנם כיוון שזה רצונם אזי מותר לקבל מהם אלא אם כן האב תלמיד חכם שאז אסור, אבל לבקש מהם להגיש לו ולהביא לו, לא יעלה על הדעת כלל ועיקר.

אמנם אם אביו ואימו מצטערים שאינו מבקש מהם צרכיו ירמוז להם בדרך כבוד ובוודאי לא בדרך ציווי.

המשך – מורנו ורבנו הלכה למעשה

את כל העוברים ושבים מסיבות בטחוניות, בהיות שמצויים שם ישמעאלים רבים צוררי ישראל, ועל ידי המצלמות יוכלו לזהות את כל הנמצאים, לבל יאונה כל און לקהל ההולכים להתפלל דרך הרחובות ההם, והמצלמות פועלות באופן אוטומטי במשך כל שעות היום, והתעוררה שאלה אם מותר לעבור בשבת דרך הרחובות האלה, שאף על פי שהעוברים ושבים הולכים לתומם, אבל הדבר הוא בגדר פסיק רישיה, שהמצלמה מצלמת אותם, הדבר מותר, ואין כאן בית מחוש. (ויעויין שם עוד לענין בנין שהתקינו

שם השלטונות תאורה חזקה הנדלקת כשמתקרבים לבנין, כדי למנוע את הגנבים לגנוב). (שם עמוד ק"נ, קנ"ו).

ז) כשיש הפסקת חשמל בליל שבת, מחמת תקלה בתחנת כח החשמל, וטכנאים יהודים תיקונו על ידי מלאכות דאורייתא, אחר כעשר שעות, ובינתים התבשילים שהיו בתנור חשמלי או על פלאטה חשמלית, הצטננו, ולאחר שחזר החשמל חזרו ונתחממו, מותר לאכול התבשילים האלה, ואין לדונם כמעשה שבת שאסורים. (כיון שהתיקון נעשה משום פיקוח נפש מסיבות

מושיבה על כסא מדבר עמה בחביבות וכשהיתה יוצאת היה יוצא ללוותה, כשהיה זוכה לכבד אותה היה מלא אושר שזכה לקיים מצוות כבוד אם.

מעשה שהיה בהיהודי הקדוש' מפשיסחא, שהיה לומד עם תלמידיו והתחיל לעיין באיזה ענין שהיה קשה לו, ולא הצליח להבין אותו כמה שעמל בו, והיה שם בחור אחד שבאמצע הלימוד הלך לבית אמו לאכול, כי ידע שדרכו בקודש של היהודי הקדוש כשהיה מעיין היה מתעכב איזה שעה בעיונו, כשהיה הבחור אצל אמו, אחרי שאכל ושתה, ביקשה ממנו אמו שיעלה לעליית הבית להביא חבילה, אבל הבחור התנצל בפניה שאינו יכול להביא לה כרגע כיוון שמיהר לשיעור, אבל באמצע הדרך נזכר בדבר והצטער מאד, שהרי כל מטרת הלימוד הוא כדי לקיים, ואיך סרבתי כך לאימי, לכן רץ במהירות לבית אמו ועשה רצונה, אח"כ כשחזר ליהודי הקדוש כשפתח את הדלת הפסיק הרה"ק מפשיסחא וקם מלא קומתו מלא שמחה ושאל את הבחור איזה מצווה עשה, ושאל כן מחמת שכשנכנס ראה את האמורא הקדוש אבי שנתלה עמו, וכן שנתיישבה לו הקושיא שהיה לו בסוגיא שלמד, וסיפר אותו תלמיד כל מה שהיה עם אימו, ואז אמר הרה"ק לתלמידיו שאבי לא היה לו אם' ולכן נקרא אביי נוטריקון אשר ב"ך ירוחם יתום, ולכן דרכו של אביי, שכל מי שמקיים מצות כיבוד אב ואם, הוא נתעבר בו והולך עמו להיות לו חלק בהמצוה, ואביי אמר אז להרה"ק מהפשיסחא התי' מהקושיא (תפארת היהודי אות קמ"א)

ולכן אדם צריך לשמוח שמחה גדולה ועצומה, לעשות נחת רוח להורים שלו ולקיים רצונם, בשמחה וברצון, ויזכה לאריכות ימים ושנים בעולם הזה ובעולם הבא.

בטחוניות או מפני החולים שיש בהם סכנה, ומכיון שאי אפשר לתקן את החשמל רק בעבורם בלבד, מותר לכולם להינות מן האור ומחמום התבשילים. ואף על פי שהטכנאים אינם מתכוונים לפיקוח נפש בלבד, מכל מקום כיון שכונתם בשביל כל העיר, שבתוכם יש גם פיקוח נפש, מותר גמור הוא, וממילא כל התבשילים שהוחמו בחשמל שהותקן מכוחם משרא שרו). (שם עמוד קנ"ח, קנ"ט)

חייב אדם לקבוע זמן ללימוד תורה כל יום שיעור תורה ביביע אומר